

„sailable truth or fact, whereas the auditors scope is rather „to establish the fairness of representations made as distinguished from their absolute verity.”

Mr *William H. Bell* of *Haskins & Sells* „We believe that „in the case of an industrial concern, where inventories have „so important a bearing upon financial conditions and operation, the reader of the financial statements may reasonably „require some assurance from others than the management „as to the substantial correctness of the inventories. When „we say anything in our certificates to the effect that inventories have been certified by officials as to the quantity, „quality and condition, we mean to express a reservation. „There has been a large volume of opinion, especially among „accountants, to the effect that the scope of an adequate „examination did not necessarily include physical test checks „of inventory quantities. For many years we have had considerable doubt that the public at large has had such an „understanding, and therefore we have made a reservation „in our certificate. Our intention has been to indicate that we „have not made test-physical inspections of the goods, but „that our work has not resulted in any suspicion that the inventory was materially overstated or understated.”

Teneinde ook de stem te hooren uit het zakenleven volgt hieronder de verklaring van een der mededirecteuren. „When „ever he saw an auditors certificate — speaking generally and „without regard to its precise form or wording — he would „regard it as some verification of the true condition of a „company, otherwise what would be the use of an audit?”

Het directe gevolg van de „*Mc Kesson & Robbins Case*” was, dat het American Institute of Accountants een speciale commissie benoemde, die het vraagstuk moest bespreken op welke wijze de C.P.A. zijn taak moet vervullen ten aanzien van de vaststelling van de voorraden en van het totaal der vorderingen. Voorts werd de accountantsverklaring aan een revisie onderworpen. (zie hiervoor M. A. B. Juni 1939 Uit het Buitenland).

In een hoofdartikel van *The Accountant* van 24 Juni 1939 wordt op het verslag van deze Commissie critiek geleverd o.m. betreffende het door de Commissie ingenomen standpunt van voorraadopneming door den accountant en het door den accountant doen verifieeren van vorderingen door middel van saldobiljetten. Het Engelsche standpunt is te dien aanzien genoegzaam bekend, zoodat vermelding van deze critiek gevoegelijk achterwege kan worden gelaten.

In het volgend nummer echter geeft een inzender in een kort bestek de verschilpunten der controle aan, zooals deze in Engeland en in de Vereenigde Staten wordt verricht. Wij ontleenen hieraan het volgende:

Het Amerikaansche accountantsonderzoek is geheel verschillend van het Engelsche. Waar de ontdekking van interne onregelmatigheden binnen het raam van het Engelsche onderzoek valt, gaat men in Amerika van het standpunt uit, dat een vennootschap niet de kosten van een volledig onderzoek door externe accountants kan dragen. Van den externen accountant wordt verwacht, dat hij het systeem van de interne controle beziet en door middel van steekproeven de goede werking daarvan nagaat. Zoo noodig doet hij voorstellen om tot verbetering te komen. Een Engelsch onderzoek begint met checken en tellen, een Amerikaansch begint met een beschouwing van de Balans. De cijfers worden vergeleken met die van het vorige jaar en daarna post voor post geverifieerd.

De beperking van zijn functies stelt den Amerikaanschen accountant in staat meer aandacht aan algemeene principes te besteden dan zijn Engelsche collega. Over- zoowel als onderwaardeering in verband met geheime reserves worden

nauwkeurig nagegaan. Het feit, dat wijziging in de waardeeringsprincipes vergelijkingen met vorige jaren in den weg kunnen staan wordt belangrijk gevonden. Daarom moet de accountant in zijn rapport vermelden, dat de Balans is opgemaakt volgens algemeen erkende beginselen in overeenstemming met die van het vorige jaar.

Van dit standpunt bezien kan men nagaan hoe belangrijk het voor den accountant is om zelf steekproeven te nemen bij de voorraadopname, waar dit mogelijk is en de vorderingen door eigen actie van tijd tot tijd te verifieeren. Het geeft den accountant een beter inzicht van de transacties en helpt hem in het vormen van een oordeel omtrent de gevolgde waardeeringsmethode.

Hij beëindigt zijn betoog, dat naar Hollandsche maatstaf bezien principieeler zou kunnen zijn met de bewering: „There „is no doubt that we in England could benefit a great deal „bij adopting some American principles.”

CH. H.

EEN AMERIKAANSCH OPVATTING OMTRENT DE ACCOUNTANTS-VERKLARING BIJ ONVOLKOMEN ONDERZOEKINGEN

A Statement by the American Institute of Accountants Special Committee on Auditing Procedure

De heer *G. P. J. Hogeweg* heeft in zijn artikel „De beroepsopvattingen en de accountantsverklaring in Amerika”, verschenen in het Februari-nummer 1940, no. 2, blz. 22 e.v., de aandacht gevestigd op een bijdrage, opgenomen in de December-aflevering 1939 van het (Amerikaansche) *Journal of Accountancy* (blz. 365 e.v.). Wij laten deze bijdrage hieronder volgen.

♦♦
*

There has been submitted to the special committee on auditing procedure a question involving the propriety or otherwise of the independent certified public accountant's expressing an opinion regarding the financial statements on the basis of a restricted examination. The committee believes that the question is of sufficient interest that the substance of its views should be made available to the membership.

The circumstances surrounding the particular engagement, as furnished to the committee, are as follows: Approximately 50 per cent of a client's assets are represented by current assets. Inventories account for 55 per cent of the current assets, and receivables an additional 13 per cent. Over 90 per cent of the receivables are maintained at branch offices and approximately 60 per cent of the inventories are located at branches. Approximately 90 per cent of sales (and thus presumably 90 per cent of the income) originate at the branches. The cash and fixed-asset accounts, investments and other asset accounts can be satisfactorily examined at the head office. Most of the liabilities originate at the branches. The branch accounts are examined by the client's internal auditing staff.

The committee is also informed that the company is well managed, its accounts are conservatively stated and there is no reason, from the work done at head office, to question the completeness and accuracy of the reports of the traveling auditors.

It is proposed that the examination by the independent certified public accountants be limited to the head-office records and that, as to the several important branches located throughout the country, they should rely entirely on reports

of the client's internal auditing staff. The independent certified public accountants are not afforded an opportunity to confirm receivables by communication with debtors or to make physical tests of inventory quantities.

The situation with regard to receivables and inventories, in the opinion of the committee, comes clearly within the scope of the recommendations contained in the report, "Extensions of Auditing Procedure," dated October 18, 1939, in that (1) "inventories are a material factor" and (2) "the aggregate amount of notes and accounts receivable represents a significant proportion of the current assets." Also there is no opportunity for the independent certified public accountants to satisfy themselves by examination in the field that the system of internal check and control, including the internal audit procedures, is being carried out as formulated. The committee believes that, depending on conditions, the effectiveness of the procedures regarding internal check and control at the branches (including the internal audit) might be determined by reasonable tests, i.e., without necessity attending at all the branches.

In comparison with generally accepted auditing procedure, the proposed examination appears to be deficient in the following respects:

1. Restriction of the examination to the head-office records, and to that extent failure to make an examination in conformity with the procedures and practices outlined in the bulletin, *Examination of Financial Statements*;
2. Omission of confirmation of receivables;
3. Omission of generally accepted auditing procedures with regard to physical quantities of inventories.

The question is whether, on the basis of an examination thus limited, the auditors are justified in giving a qualified opinion in which they state the limitations.

The pertinent statements in the report, "Extensions of Auditing Procedure," dated October 18, 1939, reads as follows:

"As previously stated, if such exceptions are sufficiently material to negative the expression of an opinion, the auditor should refrain from giving any opinion at all, although he may render an informative report in which he states that the limitations or exceptions relating to the examination are such as to make it impossible for him to express an opinion as to the fairness of the financial statements as a whole."

In view of the materiality of the assets and transactions involved, the committee is of the opinion that in this case the exceptions with regard to the scope of the examination are sufficiently material to negative the expression of an opinion, and that, accordingly, the auditors should refrain expressing one.

Having dealt with the immediate question before it, the committee believes that it should take advantage of this opportunity to make certain observations. To quote the report of October 18, 1939: "It is the responsibility of the accountant — and one which he cannot escape — to determine the scope of the examination which he should make before giving his opinion on the statements under review." This is a responsibility which cannot be shared by the client. The independent certified public accountant should determine the scope of his examination and the client must rely upon the professional integrity and standing of the accountant for his assurance that no work unnecessary in the circumstances will be undertaken.

Internal auditing departments are an important part of the system of internal check and control, particularly where a concern has numerous plants or offices. The work of the internal auditor reduces the volume of testing and checking required of the independent auditor. However, the objectives, purposes, and points of emphasis of the two are by no means parallel. An internal audit stresses particularly the accuracy of the bookkeeping records, the fact that they conform with standard accounting procedures of the concern, and the discovery of irregularities and possible shortages. The independent auditor also has these matters in mind but they are not his primary objective. He concerns himself more particularly with the soundness of the judgments of the management as reflected in the financial statements and their conformity with generally accepted accounting principles and conventions. Furthermore, one of the safeguards of an independent audit is the fact that it is made by those independent of the concern under examination. For the reasons stated, an internal audit, however efficient, cannot be considered as a substitute for the work of the independent auditor.

NEDERLANDSHE ECONOMISHE HOOGESCHOOL

Tentamen Accountancy

INRICHTINGSLEER

Maandag 23 October 1939

van 10—12 uur

Reizigers en omzetadministratie

Een fabriek van een vijftal verschillende producten, die direct uit voorraad leverbaar zijn en welke prijzen vrij sterk wisselen, heeft voor den verkoop daarvan aan winkeliers dertig reizigers in dienst, die alle zooveel mogelijk een vast rayon bewerken. Vacanties, ziekten en mutaties onder dit personeel zijn bij herhaling aanleiding om een of meer rayons geheel of gedeeltelijk door andere reizigers te laten bereizen.

De reizigers dienen dagelijks rapporten in over de door hen afgelegde bezoeken, benevens opgaven van de door hen verworven order.

Het is voor de fabriek van groot belang, mede in verband met de scherpe concurrentie,

1. zich er van te kunnen overtuigen, dat iedere cliënt op vastgestelde tijden en met korte tusschenpoozen wordt bezocht.
2. te kunnen vaststellen wat het resultaat van dit bezoek is geweest.
3. er voor te zorgen, dat zoo spoedig mogelijk blijkt wanneer een cliënt in één der vijf artikelen minder afneemt dan vroeger.
4. dat vergelijkbare cijfers van den omzet per reiziger en per rayon voor elk artikel afzonderlijk kunnen worden verkregen.

gevraagd wordt de administratie te beschrijven die U daarvoor noodig acht en aan de hand waarvan dus ook de werkzaamheden van de reizigers geregeld moeten kunnen worden.

Maandag 23 October 1939

van 1—5 uur

Belegging Levensverzekeringbedrijf

Bij een Levensverzekeringbedrijf maakt de afdeling Boekhouding aan het einde van elke maand een begroting van de ontvangsten en uitgaven (kasbegroting) voor de volgende maand op, welke o.m. door de Directie wordt gebruikt bij de vaststelling van het bedrag, dat in die maand zal worden belegd.

De afdeling Geldbelegging doet aan de Directie voorstellen ten aanzien van de belegging en voert de betreffende besluiten van de Directie